

DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-81-119>

УДК 338.43:330.131.7:005.334

СИСТЕМА УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ ЯК ЧИННИК СТІЙКОСТІ ЕКОНОМІЧНОГО ПОТЕНЦІАЛУ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ

RISK MANAGEMENT SYSTEM AS A DETERMINANT OF THE RESILIENCE OF AGRICULTURAL ENTERPRISES' ECONOMIC POTENTIAL

Линдюк Андрій Олександровичдоктор економічних наук, доцент,
Львівський національний університет природокористування
ORCID: <http://orcid.org/0000-0002-9940-8991>**Прудивус Ігор Ярославович**аспірант,
Львівський національний університет природокористування
ORCID: <http://orcid.org/0009-0002-8503-4287>**Lyndyuk Andriy, Prudyvus Ihor**

Lviv National Environmental University

У статті досліджено систему управління ризиками як ключовий чинник забезпечення стійкості та відтворення економічного потенціалу сільськогосподарських підприємств в умовах підвищеної невизначеності. Обґрунтовано, що аграрні підприємства функціонують у середовищі комплексних економічних, ринкових, кліматичних, воєнних і логістичних ризиків, які посилюються внутрішніми управлінськими обмеженнями. Доведено, що своєчасна ідентифікація ризиків та обґрунтованість управлінських рішень визначають рівень економічної адаптивності підприємств. Розкрито економічний потенціал як інтегральну сукупність ресурсів і управлінських можливостей, реалізація яких залежить від якості ризик-менеджменту. Запропоновано концептуальну модель інтегрованої системи управління ризиками, що трансформує ризик-менеджмент у стратегічний елемент управління та формує передумови стійкого розвитку аграрного бізнесу в умовах цифрової трансформації.

Ключові слова: система управління ризиками; економічний потенціал; сільськогосподарські підприємства; цифрова трансформація; ERP-системи; управлінські рішення.

The article examines the role of the risk management system as a key factor in ensuring the resilience and reproduction of the economic potential of agricultural enterprises under conditions of increasing uncertainty in the external environment. It is substantiated that modern agricultural enterprises operate within a complex, multi-level risk landscape shaped by economic instability, market volatility, climate change, military actions, and logistical constraints, which are further exacerbated by internal managerial, human resource, and technological challenges. In such an environment, the ability of an enterprise to timely identify risks, assess their impact, and make well-grounded managerial decisions determines the level of its economic adaptability and sustainable development. The study reveals the essence of economic potential as an integrated set of resources and managerial capabilities of an enterprise, the realization of which largely depends on the quality of the risk management system. It is proven that risks affect not only the current performance of agricultural enterprises but also directly determine the possibilities for reproducing and expanding their economic potential in the medium and long term. The necessity of forming an integrated risk management system is substantiated, as such a system ensures a coherent interconnection between threat identification processes, analytical support for managerial decision-making, and mechanisms for preserving and developing economic potential. A conceptual model of the risk management system is proposed, based on the interaction between risk sources, information systems, managerial mechanisms, and outcomes in the form of strengthened economic potential of the enterprise. It is demonstrated that the integration of ERP systems, business analytics tools, predictive modeling, and digital management platforms forms a unified information framework within which risk management is transformed from a reactive function into a strategic element of the overall management

system. This creates prerequisites for increasing the adaptability of agricultural enterprises, rational use of resources, and the formation of resilient business models under conditions of digital transformation of the agricultural sector.

Keywords: risk management system; economic potential; agricultural enterprises; digital transformation; ERP systems; managerial decision-making.

Постановка проблеми. Сучасний етап розвитку аграрного сектору України характеризується зростанням рівня економічної невизначеності та посиленням дії багатофакторних ризиків, що безпосередньо впливають на результати господарської діяльності сільськогосподарських підприємств. Воєнні дії, нестабільність кон'юнктури світових аграрних ринків, кліматичні зміни, дефіцит матеріально-технічних і фінансових ресурсів, а також порушення логістичних ланцюгів формують нові умови функціонування, у яких питання збереження та відтворення економічного потенціалу набуває критичного значення.

Попри зростання ризикового навантаження, значна частина аграрних підприємств і надалі функціонує без сформованої системи управління ризиками. Практика ризик-менеджменту здебільшого обмежується фрагментарним і реактивним реагуванням на загрози, що виникають, без належної ідентифікації, оцінювання та стратегічного контролю ризиків. Такий підхід не дозволяє забезпечити належний рівень економічної стійкості підприємств, особливо в умовах воєнного часу та структурної трансформації національної економіки.

Додатковою проблемою є відокремлене трактування управління ризиками від системи стратегічного управління та планування розвитку підприємства. Відсутність інтегрованої моделі ризик-менеджменту знижує ефективність використання ресурсного потенціалу, ускладнює процеси прийняття управлінських рішень і послаблює конкурентні позиції аграрних підприємств у середньо- та довгостроковій перспективі.

Водночас сучасні тенденції цифровізації управління створюють передумови для формування комплексних систем управління ризиками на основі використання ERP-систем, які забезпечують інтеграцію виробничих, фінансових і логістичних процесів та формують єдине інформаційно-аналітичне середовище. Використання таких систем відкриває можливості для підвищення прозорості управлінських процесів, своєчасного виявлення ризиків і переходу від ситуативного реагування до проактивного управління.

У цьому контексті система управління ризиками має розглядатися не лише як інстру-

мент мінімізації втрат, а як ключовий чинник забезпечення стійкості економічного потенціалу сільськогосподарських підприємств. Її впровадження та інтеграція у загальну систему управління створюють підґрунтя для підвищення адаптивності аграрного бізнесу, раціонального використання ресурсів і забезпечення умов для стабільного розвитку навіть у кризових та турбулентних економічних обставинах.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Проблематика управління ризиками у сільському господарстві та забезпечення стійкості аграрних підприємств перебуває у фокусі уваги як вітчизняних, так і зарубіжних науковців. У наукових дослідженнях представлено різні підходи до трактування економічних ризиків, їх класифікації та інструментарію управління з урахуванням галузевої специфіки аграрного виробництва.

Зокрема, у працях Дж. Антона, К. Кобла, Б. Барнетта та інших дослідників [9] обґрунтовано необхідність комплексного підходу до ризик-менеджменту, який базується на взаємозв'язку фінансових, виробничих і ринкових чинників. Автори доводять, що ефективне управління ризиками у сільському господарстві не може обмежуватися виключно страховими або фінансовими інструментами, а має охоплювати управління виробничими процесами, інноваційною діяльністю та інформаційними ресурсами підприємства.

Питання формування стійкості аграрних підприємств у контексті ризиків розглядаються у дослідженнях А. Шпігель [11], яка аналізує взаємозв'язок між сприйняттям ризиків, адаптивною поведінкою фермерів і стійкістю агросистем у країнах ЄС, а також у працях Ц. Хангер-Копп та співавторів [7], де ризик-менеджмент визначається ключовим елементом процесу прийняття управлінських рішень. У зазначених дослідженнях акцентується увага на ролі інформаційних потоків та аналітичних підходів у своєчасній ідентифікації ризиків і формуванні ефективних стратегій реагування, що підсилює адаптаційну спроможність аграрних підприємств.

Суттєвий внесок у дослідження впливу цифровізації на ефективність управління ризиками зробили українські науковці.

Так, Р. Григорян [3] обґрунтовує роль цифрових технологій як інструменту антикризового управління, що забезпечує оперативний доступ до інформації та підвищує швидкість управлінських рішень. У працях В. Вакуленка, Д. Сметана та Ю. Лю [1], а також М. Деліні, В. Вакуленка та Ю. Лю [4] доведено, що зростання рівня цифровізації аграрних підприємств, особливо в умовах воєнного стану, формує передумови для створення інформаційно-аналітичних платформ моніторингу ризиків і прогнозування їх впливу на результати діяльності.

Окрему групу досліджень становлять роботи, присвячені впровадженню ERP-систем у діяльність аграрних підприємств. Зокрема, К. М. Пришляк, Ю. С. Семененко та Л. А. Буяк [6] зазначають, що інтегровані цифрові рішення сприяють підвищенню прозорості виробничих і фінансових процесів, оптимізації використання ресурсів та зниженню операційних ризиків. Подібні висновки містяться у працях Н. Потриваєвої та ін. [10], а також С. І. Василюшина [2], де наголошується на значенні цифрових інструментів обліково-аналітичного забезпечення для зміцнення фінансової стійкості підприємств в умовах підвищеної ризиковості.

Водночас результати аналізу наукових джерел свідчать, що наявні дослідження переважно зосереджуються на окремих аспектах управління ризиками, економічної стійкості або цифровізації аграрного сектору. Інтегровані підходи, які поєднують ризик-менеджмент, забезпечення стійкості економічного потенціалу та використання інформаційно-аналітичних систем (ERP, BI, DSS) в єдину систему управління, залишаються недостатньо розробленими. Це зумовлює необхідність подальшого розвитку науково-методичних підходів до формування комплексної системи управління ризиками як чинника стійкості економічного потенціалу сільськогосподарських підприємств в умовах цифрової трансформації.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Метою дослідження є обґрунтування ролі системи управління ризиками як одного з ключових чинників забезпечення стійкості економічного потенціалу сільськогосподарських підприємств в умовах посилення ризикового середовища та цифрової трансформації аграрного сектору. Для досягнення поставленої мети у статті уточнюється зміст і структура економічного потенціалу аграрних підприємств, виокремлюються основні групи

ризиків, що впливають на його формування та реалізацію, пропонується концептуальна модель системи управління ризиками з урахуванням інтеграції інформаційно-аналітичних інструментів, здійснюється аналітична оцінка взаємозв'язку між функціонуванням системи ризик-менеджменту та показниками стійкості економічного потенціалу й окреслюються напрями удосконалення механізмів управління ризиками на рівні сільськогосподарських підприємств.

Виклад основного матеріалу дослідження. Розвиток сільськогосподарських підприємств у сучасних умовах супроводжується зростанням впливу ризиків різного походження, які формуються як у зовнішньому, так і у внутрішньому середовищі господарювання. Економічна нестабільність, коливання ринкової кон'юнктури, кліматичні зміни, воєнні дії та логістичні обмеження поєднуються з внутрішніми управлінськими, кадровими й технологічними проблемами, формуючи багаторівневий простір невизначеності. У таких умовах ключового значення набуває здатність підприємства своєчасно ідентифікувати ризики, оцінювати їхній вплив та приймати обґрунтовані управлінські рішення щодо мінімізації можливих втрат.

У контексті впливу ризиків особливого значення набуває розкриття сутності економічного потенціалу, оскільки саме він визначає рівень стійкості та адаптивності підприємства до змін зовнішнього середовища. У науковій літературі економічний потенціал розглядається як інтегральна сукупність матеріальних, фінансових, трудових, технологічних та інтелектуальних ресурсів, а також управлінських можливостей, що забезпечують здатність підприємства до відтворення, розвитку та досягнення стратегічних цілей [5]. Водночас ключовим чинником реалізації економічного потенціалу виступає якість управлінських рішень, зокрема здатність підприємства прогнозувати ризики та адаптуватися до їхнього впливу.

Таким чином, ризики впливають не лише на поточні результати діяльності аграрних підприємств, а й безпосередньо визначають можливості відтворення та нарощування їхнього економічного потенціалу у середньотривалій та довгостроковій перспективі. Це зумовлює необхідність формування цілісної системи управління ризиками, яка забезпечує узгоджений взаємозв'язок між процесами ідентифікації загроз, аналітичною підтримкою управлінських рішень та механізмами збере-

ження й розвитку економічного потенціалу.

На практиці інформація про ризики часто має фрагментарний, несистематизований і несвоєчасний характер. Аграрні підприємства накопичують значні обсяги даних, однак за відсутності інтегрованих інформаційно-аналітичних інструментів ці дані не трансформуються у знання, необхідні для прийняття ефективних управлінських рішень. У зв'язку з цим актуалізується завдання створення інтегрованої системи управління ризиками, яка забезпечує безперервний цикл збору, обробки, аналізу та оцінювання ризиків у взаємозв'язку з ключовими управлінськими процесами підприємства.

Запропонована система управління ризиками (рис. 1) ґрунтується на взаємодії чотирьох ключових блоків: джерел ризиків, інформаційних систем, механізмів управління ризиками та результатів у вигляді зміцнення економічного потенціалу сільськогосподарського підприємства.

Джерела ризиків у діяльності сільськогосподарських підприємств формуються як у зовнішньому, так і у внутрішньому середовищі. До зовнішніх ризиків належать економічні, ринкові, кліматичні, політичні, воєнні та логістичні чинники, які мають системний характер і не піддаються прямому контролю з боку підприємства. Внутрішнє середовище генерує організаційно-управлінські, кадрові, техніко-технологічні, фінансові, інформаційні та виробничі ризики, рівень яких значною мірою залежить від якості управлінських рішень, структури ресурсного забезпечення та рівня цифрової зрілості підприємства. Взаємодія зовнішніх і внутрішніх ризиків формує складну динамічну систему загроз, що потребує постійного моніторингу та адаптивного управління.

Інформаційні системи в запропонованій моделі виступають не лише технічною інфраструктурою, а ключовим елементом інтеграції середовищ та управлінських процесів. Вони забезпечують акумулювання даних про ризики, їхню попередню фільтрацію, аналітичну обробку та трансформацію у структуровану інформацію, придатну для прийняття управлінських рішень. Завдяки цьому інформаційні системи формують основу для переходу від інтуїтивного та фрагментарного управління ризиками до системного, даноорієнтованого підходу.

Система управління ризиками, відповідно до положень міжнародного стандарту ISO 31000:2018, розглядається як структуро-

ваний, систематичний і безперервний процес ідентифікації, аналізу, оцінювання та оброблення ризиків, інтегрований у всі рівні управління підприємством [8]. Її функціонування передбачає не лише реагування на виявлені загрози, а й формування механізмів їх попередження, зниження рівня невизначеності та підтримки стратегічних управлінських рішень. Результатом діяльності системи є управлінські рішення, спрямовані на мінімізацію негативного впливу ризиків, підвищення стійкості діяльності та раціональне використання економічного потенціалу підприємства.

Реалізовані управлінські рішення повертаються у вигляді нових даних до інформаційних систем, формуючи замкнений цикл управління ризиками. У межах цього циклу накопичується управлінський досвід, уточнюються аналітичні моделі, коригуються параметри оцінювання ризиків і оптимізуються механізми прийняття рішень. Такий підхід забезпечує послідовність, адаптивність і сталість розвитку підприємства, а також підвищує його здатність до навчання в умовах мінливого зовнішнього середовища.

У результаті функціонування запропонованої системи управління ризиками підприємство отримує можливість не лише зменшувати вплив окремих негативних чинників, а й формувати стійку траєкторію розвитку, у межах якої інформаційна підтримка управлінських рішень стає основою для зміцнення та відтворення економічного потенціалу. На відміну від традиційних підходів до ризик-менеджменту, орієнтованих переважно на реагування на окремі загрози, інтегрована модель забезпечує узгоджений взаємозв'язок між джерелами ризиків, цифровою інфраструктурою підприємства та стратегічними управлінськими процесами.

Функціонування такої системи формує ефект накопичуваної адаптивності, за якого кожне управлінське рішення, прийняте на основі аналітичних даних, не лише знижує поточний рівень ризику, а й розширює можливості підприємства щодо прогнозування майбутніх змін, оптимізації використання ресурсів і підвищення організаційної гнучкості. Поєднання ERP-систем, інструментів бізнес-аналітики, IoT-сенсорів та модулів прогнозної аналітики створює єдиний інформаційний контур управління, що забезпечує прозорість виробничих, фінансових і логістичних процесів та підвищує точність управлінських рішень.

У такому середовищі управління ризиками трансформується з допоміжної функції

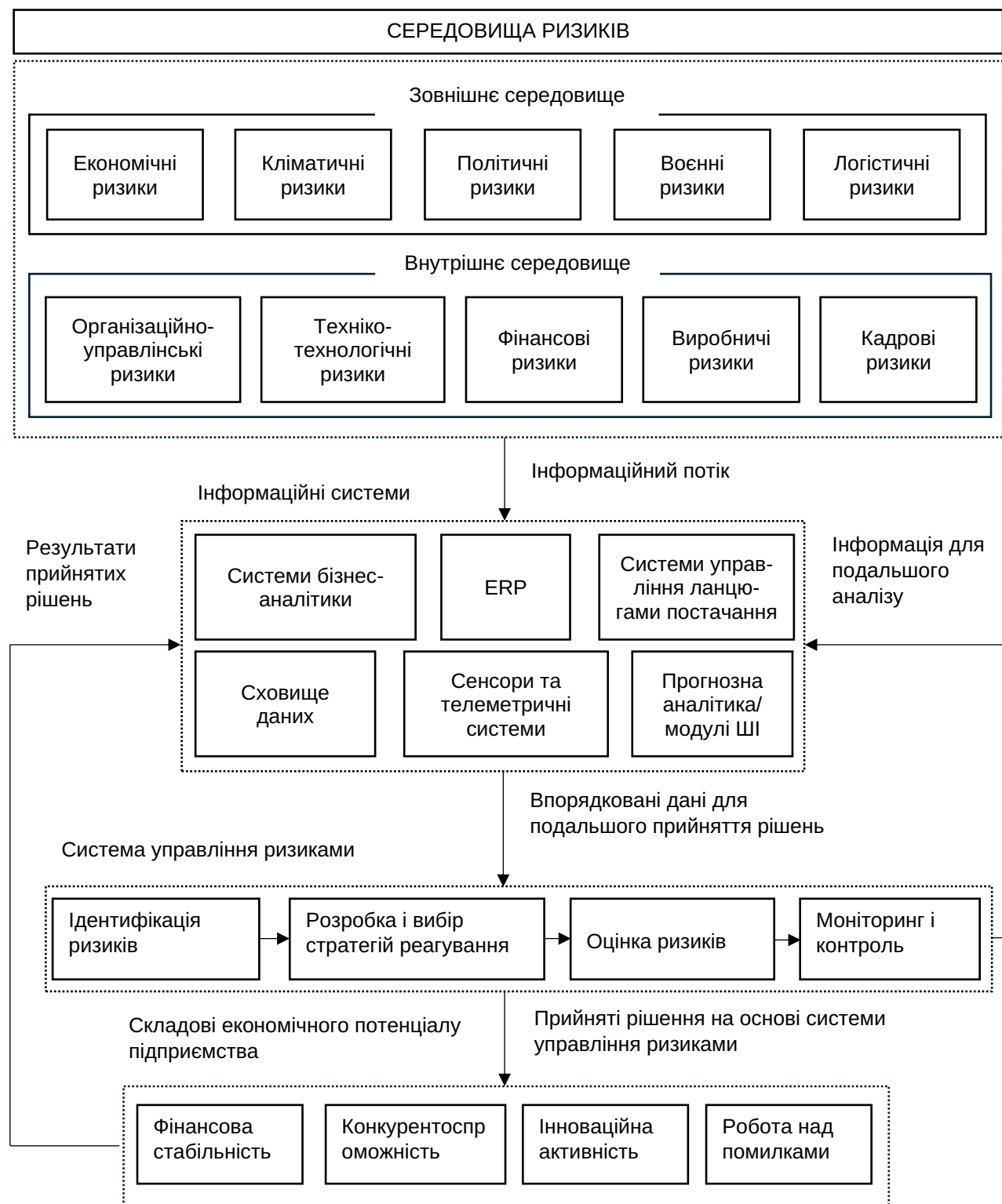

Рис. 1. Формування економічного потенціалу підприємства з використанням системи управління ризиками

Джерело: сформовано автором

в стратегічний елемент системи управління підприємством, який безпосередньо впливає на фінансову стабільність, конкурентоспроможність, інноваційну активність і здатність

організації працювати з помилками. Узгоджена взаємодія між блоками системи, яка передбачає послідовний перехід від виявлення загроз до їх аналітичного опрацювання

та реалізації управлінських рішень, формує замкнений цикл розвитку, у якому кожен етап сприяє зміцненню економічного потенціалу сільськогосподарського підприємства. Таким чином, інтегрована система управління ризиками виступає ключовим інструментом формування стійких бізнес-моделей в умовах високої невизначеності та цифрової трансформації аграрного сектору.

Висновки. Отже, результати дослідження дають підстави стверджувати, що в умовах зростаючої невизначеності зовнішнього середовища саме інтегрована система управління ризиками, побудована на основі сучасних інформаційно-аналітичних інструментів, виступає ключовим чинником забезпечення стійкості та відтворення економічного потенціалу сільськогосподарських підприємств. Запропонований підхід дозволяє перейти від фрагментарного та реактивного реагування на окремі загрози до системного, проактивного управління ризиками, у межах якого управлінські рішення ґрунтуються на даних, накопиченому управлінському досвіді та інструментах прогнозної аналітики.

Формування замкненого циклу взаємодії між джерелами ризиків, інформаційними системами та управлінськими механізмами

забезпечує підвищення адаптивності підприємств до змін зовнішнього та внутрішнього середовища, сприяє раціональному використанню виробничих, фінансових і трудових ресурсів, а також підсилює здатність підприємств своєчасно коригувати стратегічні та операційні рішення. У такій системі управління ризиками трансформується з допоміжної функції в інтегрований елемент загальної системи управління, що безпосередньо впливає на фінансову стійкість, конкурентоспроможність та довгострокові можливості розвитку аграрних підприємств.

Застосування цифрових платформ управління, зокрема ERP-систем, інструментів бізнес-аналітики та прогнозного моделювання, створює єдиний інформаційний контур, у межах якого ризики розглядаються не ізольовано, а у взаємозв'язку з показниками ефективності, ресурсного забезпечення та відтворення економічного потенціалу. Це формує передумови для накопичення адаптаційного потенціалу, підвищення організаційної гнучкості та переходу до стійких бізнес-моделей, здатних не лише протидіяти кризовим явищам, а й забезпечувати стабільний розвиток у процесі цифрової трансформації аграрного сектору.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Вакуленко В. Л., Сметан Д. С., Лю Ю. Аналіз рівня цифровізації сільськогосподарських підприємств України у період воєнного стану. *Економіка та суспільство*, 2024. № 69. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-69-122> (дата звернення: 21.10.2025).
2. Василюшин С. І. Обліково-аналітичне забезпечення в системі ризиків та загроз економічної безпеки аграрних підприємств України: монографія. Івано-Франківськ : ІФНТУНГ, 2024. 240 с.
3. Григорян Р. Цифровізація сільськогосподарських підприємств як інструмент антикризового управління. *Сталий розвиток економіки*, 2025. № 5(56), с. 64–71. DOI: <https://doi.org/10.32782/2308-1988/2025-56-64> (дата звернення: 19.10.2025).
4. Деліні М. М., Вакуленко В. Л., Лю Ю. Цифровізація у ризик-менеджменті аграрного сектору України в умовах воєнного стану. *Економічний вісник Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут»*, 2025. (33). DOI: <https://doi.org/10.20535/2307-5651.33.2025.335889> (дата звернення: 20.10.2025).
5. Орехов А. І. Економічний потенціал підприємства: сутнісні характеристики та структуризація. *Економіка та суспільство*, 2018. № 17. С. 187–191. URL: https://economyandsociety.in.ua/journals/17_ukr/45.pdf (дата звернення: 05.10.2025).
6. Пришляк К. М., Семененко Ю. С., Буяк Л. А. Цифрова трансформація агропідприємств з допомогою ERP-систем. *Наукові записки НаУ «Острозька академія». Серія «Економіка»: науковий журнал*. Острогор : Вид-во НаУОА, 2024. 32(60). С. 4–10. URL : http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nznuoa_2024_32_3 (дата звернення: 11.10.2025).
7. Hanger-Kopp S., Palka B. Decision spaces in agricultural risk management: a mental model approach. *Sustainability: Science, Practice and Policy*, 2022. Vol. 18, No 1, p. xx-xx. DOI: 10.1007/s10668-021-01693-6 (дата звернення: 10.10.2025).
8. International Organization for Standardization. ISO 31000:2018 – Risk management – Guidelines. Geneva : ISO, 2018. URL: <https://www.iso.org/standard/65694.html> (дата звернення: 01.11.2025).
9. OECD. Managing Risk in Agriculture: A Holistic Approach. Paris: OECD Publishing, 2009. DOI: <https://doi.org/10.1787/9789264075313-en> (дата звернення: 24.10.2025).

10. Potryvaieva N., Dubinina M., Cheban Yu., Syrtseva S., Luhova O. Digitalisation of accounting of agricultural enterprises: National and international experience. *Ukrainian Black Sea Region Agrarian Science*, 2024. Vol. 28(4). P. 41-53. DOI: <https://doi.org/10.56407/bs.agrarian/4.2024.41> (дата звернення: 26.10.2025).

11. Spiegel A., Soriano B., de Mey Y., Slijper T., Urquhart J., Bardají I., Vigani M., Severini S., Meuwissen M. Risk management and its role in enhancing perceived resilience capacities of farms and farming systems in Europe. *EuroChoices*, 2020. Vol. 19, No 2, p. 45-53. DOI: 10.1111/1746-692X.12284 (дата звернення: 19.10.2025).

REFERENCES:

1. Vakulenko, V. L., Smetan, D. S., & Liu, Yu. (2024). Analiz rivnia tsyfrovizatsii silskohospodarskykh pidpriemstv Ukrainy u period voiennoho stanu [Analysis of the level of digitalization of agricultural enterprises of Ukraine during martial law]. *Ekonomika ta suspilstvo – Economy and society*, (69). Available at: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-69-122> (in Ukrainian) (accessed: 21.10.2025).

2. Vasylishyn, S. I. (2024). Oblikovo-analitychne zabezpechennia v systemi ryzykiv ta zahroz ekonomichnoi bezpeky ahrarnykh pidpriemstv Ukrainy [Accounting and analytical support in the system of risks and threats to the economic security of agricultural enterprises of Ukraine]. Ivano-Frankivsk: IFNTUOG. 240 p. (in Ukrainian).

3. Hryhorian, R. (2025). Tsyfrovizatsiia silskohospodarskykh pidpriemstv yak instrument antykryzovoho upravlinnia [Digitalization of agricultural enterprises as an anti-crisis management tool]. *Stalyi rozvytok ekonomiky – Sustainable economic development*, 5(56), 64–71. Available at: <https://doi.org/10.32782/2308-1988/2025-56-64> (in Ukrainian) (accessed: 19.10.2025).

4. Dielini, M. M., Vakulenko, V. L., & Liu, Yu. (2025). Tsyfrovizatsiia u ryzyk-menedzhmenti ahrarnoho sektoru Ukrainy v umovakh voiennoho stanu [Digitalization in risk management of the agricultural sector of Ukraine under martial law]. *Ekonomichnyi visnyk Natsionalnoho tekhnichnoho universytetu Ukrainy “Kyivskiy politekhnichnyi instytut” – Economic Bulletin of the National Technical University of Ukraine “Kyiv Polytechnic Institute”*, (33). Available at: <https://doi.org/10.20535/2307-5651.33.2025.335889> (in Ukrainian) (accessed: 20.10.2025).

5. Oriekhov, A. I. (2018). Ekonomichnyi potentsial pidpriemstva: sutnisni kharakterystyky ta strukturyzatsiia [Economic potential of the enterprise: essential characteristics and structuring]. *Ekonomika ta suspilstvo – Economy and society*, (17), 187–191. Available at: https://economyandsociety.in.ua/journals/17_ukr/45.pdf (in Ukrainian) (accessed: 05.10.2025).

6. Pryshliak, K. M., Semenenko, Yu. S., & Buiak, L. A. (2024). Tsyfrova transformatsiia ahropidpriemstv z dopomohoiu ERP-system [Digital transformation of agricultural enterprises using ERP systems]. *Naukovi zapysky Natsionalnoho universytetu “Ostrozka akademiia”. Seriiia “Ekonomika” – Scientific Notes of Ostroh Academy. Economics Series*, 32(60), 4–10. Available at: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nznuoa_2024_32_3 (in Ukrainian) (accessed: 11.10.2025).

7. Hanger-Kopp, S., & Palka, B. (2022). Decision spaces in agricultural risk management: A mental model approach. *Sustainability: Science, Practice and Policy*, 18(1). Available at: <https://doi.org/10.1007/s10668-021-01693-6> (accessed: 10.10.2025).

8. International Organization for Standardization. (2018). ISO 31000:2018 Risk management – Guidelines. Geneva: ISO. Available at: <https://www.iso.org/standard/65694.html> (accessed: 01.11.2025).

9. OECD. (2009). Managing Risk in Agriculture: A Holistic Approach. Paris: OECD Publishing. Available at: <https://doi.org/10.1787/9789264075313-en> (accessed: 24.10.2025).

10. Potryvaieva, N., Dubinina, M., Cheban, Yu., Syrtseva, S., & Luhova, O. (2024). Digitalisation of accounting of agricultural enterprises: National and international experience. *Ukrainian Black Sea Region Agrarian Science*, 28(4), 41–53. Available at: <https://doi.org/10.56407/bs.agrarian/4.2024.41> (accessed: 26.10.2025).

11. Spiegel, A., Soriano, B., de Mey, Y., Slijper, T., Urquhart, J., Bardají, I., Vigani, M., Severini, S., & Meuwissen, M. (2020). Risk management and its role in enhancing perceived resilience capacities of farms and farming systems in Europe. *EuroChoices*, 19(2), 45–53. Available at: <https://doi.org/10.1111/1746-692X.12284> (accessed: 19.10.2025).

Дата надходження статті: 06.11.2025

Дата прийняття статті: 19.11.2025

Дата публікації статті: 24.11.2025